

Hà Tĩnh

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH HÀ TĨNH
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG, CHÍNH QUYỀN, NHÂN DÂN HÀ TĨNH

NĂM THỨ 62

SỐ: 10843 (14-6-2025)

Báo điện tử: <https://baohatinh.vn>

Email: toasoan@baohatinh.vn

Điện thoại: 02393.850083, 02393.856715

Cuối tuần

ĐIỀU KỶ ĐIỀU

TỪ NHỮNG GIỌT MÁU NGHĨA TÌNH

□ ANH HOÀI

TÔI VẪN THƯỜNG MỪNG TƯỢNG RẰNG, NẾU NHỮNG NGƯỜI HIẾN MÁU LÀ NHỮNG NỐT NHẠC THÌ NHỮNG NGƯỜI “GIỮ MÁU” Ở KHOA HUYẾT HỌC - TRUYỀN MÁU, BỆNH VIỆN ĐA KHOA (BVĐK) TỈNH CHÍNH LÀ NGƯỜI NHẠC SỸ VIẾT NÊN BẢN NHẠC CỦA LÒNG TỪ TÂM, CỦA NHIỆT HUYẾT, ĐỂ NHỮNG THANH ÂM CỦA SỰ SỐNG LUÔN VANG LÊN TRONG NHỮNG CUỘC CHIẾN SINH TỬ CỦA BAO NGƯỜI...

(XEM BÀI TRANG 2)

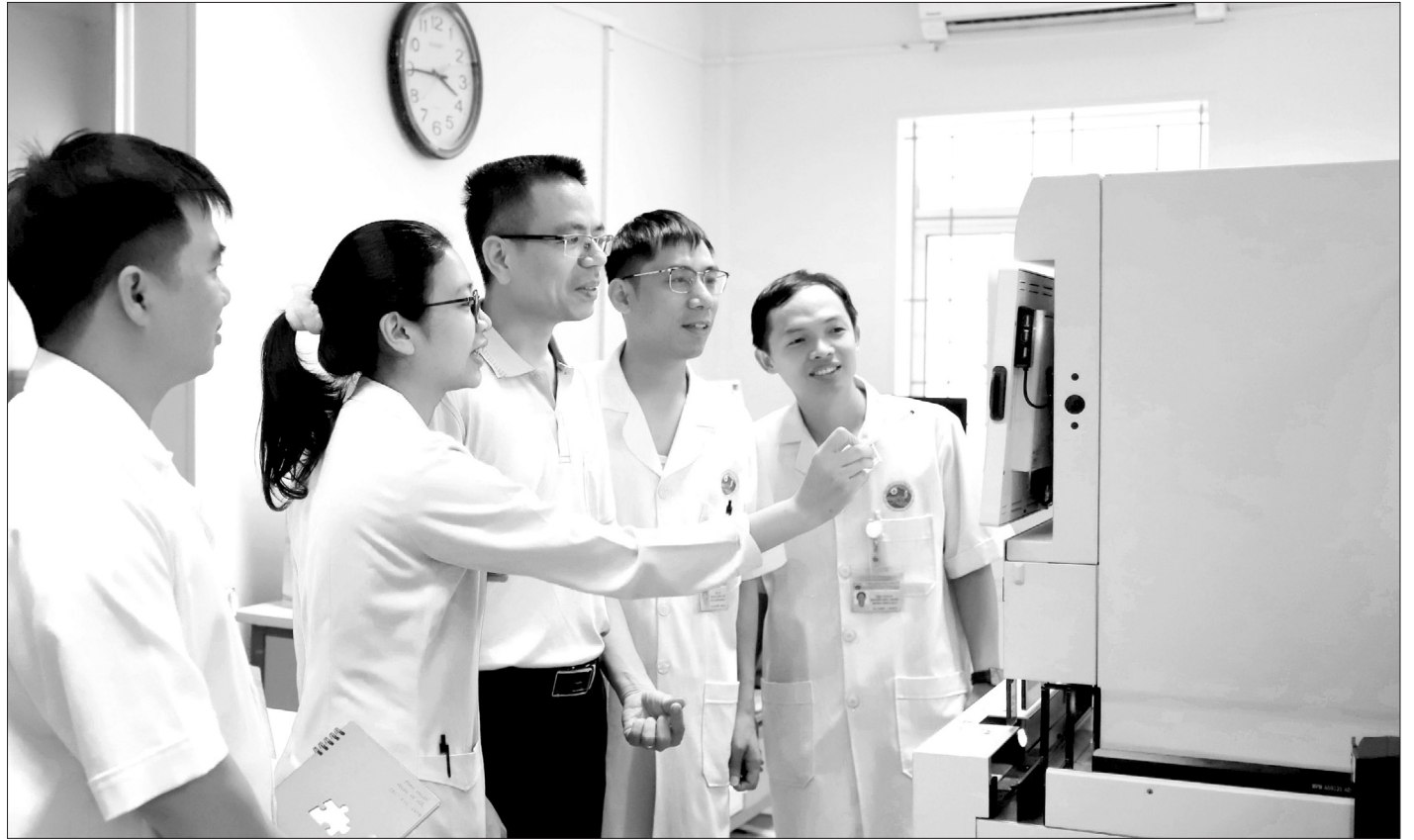
2h sáng, 17h chiều, 23h đêm... bất kỳ thời điểm nào, khi tiếng còi xe cấp cứu vang lên trước cổng bệnh viện, khi tín hiệu cần máu từ phòng mổ gửi đến... thì cán bộ, nhân viên ở Khoa Huyết học - Truyền máu của BVĐK tỉnh luôn sẵn sàng khẩn trương chuyển đi những bịch máu, bịch tiểu cầu, bịch huyết tương quý giá. Đó là những thời điểm mà nhịp độ công việc ngược lại hoàn toàn với nhịp độ thường ngày của họ. Để có thể gấp gáp được như vậy, họ đã phải cùng nhau trải qua những ngày dài làm việc lặng lẽ, cẩn mẫn, chần chu. Nán lại thật lâu ở tầng 5, BVĐK tỉnh - trụ sở của Khoa Huyết học - Truyền máu, tìm hiểu thật sâu, tôi mới thấy, công việc tưởng như nhàm chán ấy lại ẩn chứa trong đó những "cựa mình" mãnh liệt của sự sống; tôi lại thấy những con người ngày ngày cặm cụi, tỉ mỉ với chuyên môn của mình chính là những "chiến binh" đầy trách nhiệm trong cuộc chiến sinh tử của bao người. Họ không cứu người theo cách ồn ào nhưng họ gìn giữ sự sống bằng tất cả sự tận tâm.

Thạc sĩ, bác sĩ Hoàng Quốc Anh - Phó Trưởng khoa phụ trách Khoa Huyết học - Truyền máu chia sẻ: "Giống như người chiến sĩ tuyến hậu phương trong cuộc chiến giành giật sự sống của bệnh nhân, chúng tôi luôn thực hiện nhiệm vụ của mình một cách âm thầm. Mỗi năm, Hà Tĩnh vận động hiến từ 9-10 nghìn đơn vị máu, sau mỗi đợt tiếp nhận máu từ người hiến, hành trình cứu người mới thực sự bắt đầu. Những túi máu được xét nghiệm sàng lọc nghiêm ngặt, rồi được sản xuất thành các chế phẩm như: khối hồng cầu, huyết tương tươi đông lạnh, khối tiểu cầu... Chúng tôi phải luôn đảm bảo kho máu ổn định về số lượng để đáp ứng nhu cầu chữa bệnh của bệnh viện".

Với những người "cất giữ máu", máu không đơn thuần là chất lỏng sinh học mà đó là hy vọng được nối dài, là sự sống được giữ lại sau tai nạn giao thông, tai biến sản khoa, những cuộc đại phẫu tim, não... Mỗi đơn vị máu được nhập vào, sản xuất, bảo quản, kiểm định, xuất ra đều qua quy trình nghiêm ngặt. Mỗi lần thao tác với ống nghiệm, với kính hiển vi, máy ly tâm hay từng chiếc nhãn, từng bịch máu..., họ đều cảm nhận được một sự sống đang "hoài thai" trên tay mình. Chính vì thế, họ không cho phép mình sai sót.

Có thâm niên công tác tại Khoa Huyết học - Truyền máu hàng chục năm, chị Nguyễn Thị Kim Anh chia sẻ: "Tôi không thể nhớ đã bao lần mình và đồng nghiệp trong trạng thái khẩn cấp cứu cho sản phụ hay bệnh nhân bị tai nạn, không nhớ hết bao lần rơi nước mắt hạnh phúc khi người bệnh được cứu, cũng không nhớ bao lần ngậm ngùi bất lực trước "thần chết"... nhưng chúng tôi luôn nhớ rõ, phía sau công việc của mình là mạng sống của người khác".

Người làm ở khoa huyết học phải tỉ mỉ như thợ kim hoàn, đồng thời phải có trái tim và tinh thần của một chiến sĩ. Có những lúc cao điểm, máu thiếu nghiêm trọng, cán bộ, nhân viên trong khoa phải gọi điện huy động khắp nơi, rồi đi vận động, hướng dẫn người nhà bệnh nhân hiến máu, thậm chí tự mình

Các bác sĩ, cử nhân Khoa Huyết học - Truyền máu (BVĐK tỉnh) trong một buổi học từ chuyên gia Bệnh viện Huyết học - Truyền máu Trung ương về xây dựng hệ thống quản lý chất lượng phòng xét nghiệm.

Điều kỳ diệu

TỪ NHỮNG GIỌT MÁU NGHĨA TÌNH

□ ANH HOÀI

Mỗi đơn vị máu được nhập vào, sản xuất, bảo quản, kiểm định, xuất ra đều qua quy trình nghiêm ngặt.

hiến máu cho bệnh nhân trong trường hợp khẩn cấp.

Có trên dưới 10 lần hiến máu và tiểu cầu để cấp cứu cho bệnh nhân, cử nhân Hồ Thị Thu Trang cho biết: "Làm nghề này, thấy máu thiếu là không thể đứng yên nên trong những tình huống khẩn cấp, tôi và nhiều đồng nghiệp khác đều không nề hà gì. Có những đêm, tôi vừa trực cấp cứu vừa hiến máu/hiến tiểu cầu rồi lại tiếp tục với ca trực. Chúng tôi luôn tâm niệm, nếu máu mình chảy mà mang lại sự sống cho người khác thì chính mình mới là người hạnh phúc nhất".

Nhắc đến Khoa Huyết học - Truyền máu, nhiều người thường hình dung đó là nơi mà những bác sĩ, cử nhân, kỹ thuật viên chỉ quanh quẩn bên các loại máy móc, nhưng đội ngũ 12 cán bộ, nhân viên ở khoa còn là những sứ giả truyền cảm hứng trong công tác truyền thông, vận động và tiếp nhận máu nhân đạo. Ngoài việc tập huấn kỹ thuật cho những nhân viên tham gia

lấy máu trong các ngày hội hiến máu nhân đạo, họ còn xây dựng kế hoạch lấy máu, tiếp nhận máu, xây dựng các phương án huy động trong các thời điểm nguồn máu hiến khó khăn.

Thạc sĩ, bác sĩ Hoàng Quốc Anh chia sẻ: "Muốn có máu để cứu người, chúng tôi không thể chỉ ngồi chờ. Chúng tôi phải đi vận động, tham gia các đợt tuyên truyền hiến máu tình nguyện ở khắp các địa bàn. Kế đó là phối hợp tổ chức hỗ trợ lấy máu tại các điểm hiến máu nhân đạo. Có những ngày hè nắng nóng, những ngày đông rét mướt, đặc biệt là trong các đợt cao điểm như mưa lũ, dịch bệnh, chúng tôi vẫn cùng nhau đi khắp miền núi cao, biển xa. Chỉ cần có người hiến máu, dù vất vả chúng tôi vẫn cố gắng".

Hiến máu không chỉ là hành động cứu người, đó là biểu tượng đẹp đẽ nhất của tình yêu thương giữa con người với con người. Mỗi giọt máu trao đi là một món quà vô giá của sự sống, đó là hy vọng, là tình người, là sự tiếp

nối không ngừng giữa những tấm lòng biết sẻ chia. Trong từng đơn vị máu có nhịp đập của trái tim nhân ái, có niềm tin rằng: cuộc sống này luôn có những người sẵn sàng trao đi để người khác được sống. Và, những người "giữ máu" chính là những người giữ cho nhịp đập ấy luôn vang lên, làm nên điều kỳ diệu từ những giọt máu nghĩa tình...

Ai cũng biết rằng, có những khoảnh khắc mà sự sống chỉ treo trên một niềm hy vọng mong manh. Chính lúc ấy, những bịch máu, bịch tiểu cầu là yếu tố tiên quyết. Không còi hú, không tiếng chân vội, không ánh đèn mổ chói lóa... chỉ có những bước đi dứt khoát, thao tác chính xác đến tuyệt đối và trái tim nóng luôn sẵn sàng cho đi nếu cần. Bên cạnh nguồn máu, thì mỗi phút có mặt của những người "giữ máu" là mỗi phút sinh mạng được giữ lại. Bởi vậy, họ sẵn sàng bỏ dở bữa cơm, gác lại giấc ngủ, có khi là rời khỏi buổi sum họp ngày Tết, chỉ vì một tín hiệu đỏ vang lên từ phòng mổ. Máu không thể chờ, và sự sống cũng vậy.

Cuộc gặp gỡ với cán bộ, nhân viên Khoa Huyết học - Truyền máu đã để lại trong tâm trí tôi thật nhiều thân thương với những hình ảnh về ánh mắt và đôi tay của những con người đang ngày ngày lặng lẽ giữ mạch sống. Ở nơi tưởng như chỉ có máy móc, ống nghiệm và những quy trình khô khan ấy lại chất chứa bao khoảnh khắc nghẹn ngào của nghề. Máy ai mà để ý rằng, sau từng đơn vị máu được trao đi là cả một hành trình thầm lặng nhưng đầy khẩn trương, tỉ mỉ và lẫm lức là cuộc chạy đua nghệt thở với lưỡi hái tử thần. Và cũng từ đó, tôi mới cảm nhận sâu sắc hơn vai trò đặc biệt của họ - những người "giữ máu" - trong những thời khắc sinh tử mong manh nhất của đời người.

Những giọt máu kết thâm tình

□ THIÊN VỸ

NHỮNG CON NGƯỜI ĐẦU ĐÓ TRONG XÃ HỘI, BỔNG MỘT NGÀY NHÂN DUYÊN TỤ LẠI, GẮN KẾT VỚI NHAU BỞI SỨ MỆNH “TÁI SINH” SỰ SỐNG. NHỮNG GIỌT MÁU HỒNG CỦA NGƯỜI CHO KHÔNG CHỈ THẮP LÊN MỘT CUỘC ĐỜI MÀ CÒN ƯỚM NHỮNG ĐIỀU TỐT ĐẸP CÒN MÃI TRONG CUỘC ĐỜI.

SÁNG Chủ nhật, bên góc quán cà phê sân vườn, cạnh đường Nguyễn Huy Tự (TP Hà Tĩnh), chị Trần Thị Ngọc Bé (giáo viên Trường THCS Phan Huy Chú, Thạch Hà) đi cùng di của mình đang ngồi đợi người “em trai” thân thiết để gặp mặt trò chuyện. Chị muốn khoe cùng cậu việc mình vừa đăng ký hiến máu trong dịp sắp tới và đã được chấp thuận. Cậu em mà hơn 3 năm qua, dù thỉnh thoảng mới có dịp gặp gỡ nhưng trong lòng chị và gia đình mình, anh như người thân. Đó là Trung tá Đặng Đình Tài - Trưởng ban Thanh niên Công an tỉnh Hà Tĩnh và là Chủ nhiệm CLB Ngân hàng máu sống Công an tỉnh.

Đến bây giờ, mỗi khi nhắc lại câu chuyện 3 năm trước, ngày bố chị là ông Trần Tấn Nghĩa (lúc đó đã hơn 80 tuổi, trú tại xã Phúc Đồng, Hương Khê) lên cơn bạo bệnh, phải đưa xuống Bệnh viện Đa khoa (BVĐK) tỉnh cấp cứu vào lúc giữa đêm. Đó là rạng sáng một ngày mưa rét tháng 2/2022. Bác sỹ báo, ông Nghĩa cần truyền máu gấp nếu không sẽ không qua khỏi nhưng lượng máu dự trữ phù hợp không còn. Đặc biệt hơn, tình trạng tiểu cầu về không của ông phải có người trực tiếp hiến máu và dùng phương pháp truyền lọc tiểu cầu trực tiếp. Chị Bé và người nhà hoang mang, ai là người giúp bố mình? Ai có máu phù hợp?

Một tin nhắn của vị bác sỹ khoa huyết học được gửi đi trong nhóm CLB Ngân hàng máu sống của Công an tỉnh. Chỉ một lát sau đã có hồi đáp. Mới hơn 5h sáng, trong cái rét căm căm giữa mùa dịch COVID-19, 5 chiến sỹ công an đã xuất hiện trước Khoa Huyết học - Truyền máu BVĐK tỉnh. Ông Trần Tấn Nghĩa đã được cứu sống. “Trong 2 ngày, bố tôi phải truyền máu cấp cứu 2 lần theo phương pháp lọc tiểu cầu. 10 đồng chí công an đã đến, có 4 đồng chí phù hợp. Không đơn giản như cách hiến máu thông thường, các đồng chí phải thực hiện việc cho máu trong thời gian khoảng 3h đồng hồ/lượt. Lúc đó, tôi khóc mãi vì cảm động và biết ơn, bố mình được tái sinh thêm một lần nữa” - chị Bé kể.

Người phản hồi tin nhắn của vị bác sỹ Khoa Huyết học - Truyền máu BVĐK tỉnh và đã nhanh chóng kêu gọi tập hợp các đồng đội của mình hiến máu cứu người không ai khác chính là Trung tá Đặng Đình Tài - thủ lĩnh của CLB Ngân hàng máu sống Công an tỉnh Hà Tĩnh.

Đồng chí Đặng Đình Tài - Chủ nhiệm CLB Ngân hàng máu sống Công an tỉnh Hà Tĩnh cùng gia đình chị Nguyễn Thị Ngọc (Cẩm Xuyên) trong cuộc gặp mặt đầu năm 2025.

Xuất hiện tại cuộc hẹn cùng chị Bé và di, trong trang phục đời thường, Trung tá Đặng Đình Tài giản dị và gần gũi. Anh cho biết, dù bản thân đã từng thực hiện hàng chục lần và đứng ra tổ chức hàng trăm cuộc hiến máu cấp cứu nhưng trường hợp của ông Nghĩa và mối quan hệ với gia đình là một trong những nhân duyên đặc biệt. Bởi, sau đó, khi chị Bé gửi thư cảm ơn Ban Chủ nhiệm CLB, anh mới biết được cùng quê Phúc Đồng (Hương Khê). Ban đầu, cũng như nhiều thành viên CLB Ngân hàng máu sống, sau khi hiến máu đều ngại để lại danh tính sợ làm phiền bệnh nhân và người nhà hàm ơn, anh Tài nhiều lần từ chối gặp chị Bé. Nhưng rồi, sự chủ động của chị và nhất là khi biết từ sau vụ cấp cứu của bố, chị đã trở thành một thành viên tích cực tham gia và vận động bạn bè, đồng nghiệp tình nguyện hiến máu, anh Tài cảm kích. Họ kết nối, để trao đổi, chia sẻ mục đích chung vì cộng đồng.

Chị Bé chia sẻ: “Hơn cả sự biết ơn chân thành của cá nhân gia đình, điều sâu sắc nhất tôi muốn bày tỏ đến chú Tài và các chú Trần Vũ Hà, Nguyễn Đình Lương, Nguyễn Thừa Trung - những người trực tiếp hiến máu cứu bố tôi, cũng như các thành viên CLB Ngân hàng máu sống Công an tỉnh là trân trọng tấm lòng cao đẹp của những người sẵn sàng cho đi những giọt máu của mình để mang lại sự sống cho người khác. Chứng kiến giây phút sinh tử của bố mình, tôi càng thấm thía giá trị của sự cho đi đó và muốn tiếp nối, lan tỏa điều tốt đẹp đó đến cộng đồng, bằng hành động sẵn sàng cho máu, lan tỏa đến người thân, bạn bè về việc làm ý nghĩa: hiến máu cứu người”.

Trong câu chuyện của mình, Trung tá Đặng Đình Tài còn nhắc đến trường hợp của chị Nguyễn Thị Ngọc (Cẩm Xuyên). Tháng 6/2021, chị Ngọc chuyển vào BVĐK tỉnh cấp cứu trong tình trạng bị sản giật, cần truyền một lượng máu lớn. Tuy nhiên, chị Ngọc thuộc nhóm máu hiếm (nhóm máu A-), bệnh viện lúc đó không còn máu. Nhận được tin, Trung tá Đặng Đình Tài cùng 4 chiến sỹ Công an tỉnh đã kịp thời có mặt, hiến máu cứu sống cả mẹ lẫn con. Trong một lần trở lại cùng các phóng viên VTV gần đây để thực hiện phóng sự, chứng kiến sự khỏe mạnh của cháu bé và chị Ngọc, cũng như tấm lòng tri ân của gia đình bệnh nhân, anh cảm thấy ấm lòng. “Biết chúng tôi đến, người chồng đang làm ở KKT Vũng Áng xin nghỉ nguyên một ngày làm việc, cả gia đình nội ngoại đều tụ họp để bày tỏ cảm ơn, không chỉ tôi mà các anh chị phóng viên cùng đi đều cảm động. Điều đó giúp tôi thêm thấm thía về việc làm của các thành viên CLB Ngân hàng máu sống Công an tỉnh cũng như những người tình nguyện hiến máu thật ý nghĩa. Bởi, sự cho đi này là còn mãi”.

Chia sẻ của Trung tá Đặng Đình Tài cũng là cách hành động của anh Đình Văn Nga (thành viên CLB Ngân hàng máu sống của Đoàn Thanh niên xã Thạch Liên, Thạch Hà). Trong nhiều năm qua, anh Nga đã cùng các ĐVTN trong CLB thực hiện hàng chục lần hiến máu cấp cứu. Trong đó, chuyện anh hiến máu cấp cứu sống cháu Nguyễn Thị Ngọc Hà (hiện đã 6 tuổi, trú cùng xã) cách đây 4 năm vẫn được mọi người nhắc mãi. “Đó là một đêm mưa rét vào dịp cuối năm 2021, khi tôi đang say sưa trong giấc ngủ thì

điện thoại đổ chuông. Chị Nguyễn Thị Thúy - Bí thư Đoàn xã báo: Có cháu bé cấp cứu cùng nhóm với anh, cần máu gấp, anh đi được không? Tôi bật dậy, tỉnh hẳn, bảo có, rồi mặc vội áo mưa, đi xe máy vào BVĐK tỉnh. Lúc đó khoảng 11h đêm” - anh Đình Văn Nga nhớ lại.

Thời điểm đó, cháu Ngọc Hà mới 2 tuổi, bị chứng tan máu bẩm sinh, sau đợt truyền máu trước đó, cháu bị nhiễm trùng phải đưa vào BVĐK tỉnh cấp cứu. Cùng thời điểm, ngân hàng máu của bệnh viện hết sạch nếu không có người có nhóm máu phù hợp hiến tặng thì cháu sẽ gặp nguy hiểm. Nhờ anh Nga, cháu đã được cứu sống, đến nay Ngọc Hà đã 6 tuổi, khá khỏe mạnh, vui tươi. “Gia đình tôi luôn coi anh là ân nhân. Cháu Hà xem anh như cậu ruột. Nhiều năm qua, 2 gia đình thường qua lại hỏi thăm. Biết gia đình tôi khó khăn, anh Nga cũng nhiều lần giới thiệu, kết nối việc làm cho tôi để có thu nhập chăm sóc các cháu” - chị Nguyễn Thị Tuyết (mẹ Ngọc Hà) chia sẻ.

Xã hội hiện đại với nhịp sống bộn bề nhưng không vì thế mà nhạt phai tình người. Những con người như Trung tá Đặng Đình Tài, anh Đình Văn Nga... đã lặng lẽ trao đi sự sống mà không cần hỏi đáp. Họ - những chiến sỹ công an, công chức, ĐVTN, giáo viên, công nhân hay chỉ là những người lao động bình thường nhưng bằng giọt máu của mình đã viết nên những câu chuyện đầy nhân văn. Trong sự trao - nhận đó, một sợi dây thâm tình đã được hình thành tạo nên những mối nhân duyên tốt đẹp, góp phần làm cho cuộc sống thêm thắm tươi, ý nghĩa.

PHẠM VĂN AN

Bên tượng đài Bác

Tượng đài Bác giữa Thành Sen
 Lòng dân Hà Tĩnh càng thêm nhớ Người
 Sáu mươi tám năm, Bác Hồ ơi! (*)
 Dâng hương khói tỏa bồi hồi biết ơn
 Ngẹn ngào con nước nhìn lên
 Như đang thấy Bác lặng yên mỉm cười
 Quê hương nay khác xưa rồi
 Nhà cao phố đẹp cuộc đời đáng yêu
 Xây nhà mới cho hộ nghèo
 Bỏ học phí, biết bao nhiêu là mừng
 Tuổi già chăm sóc ân cần
 Các cháu đều được học hành giỏi hơn
 Hà Tĩnh đã nổi bật lên
 Nông thôn mới khắp mọi miền đều vui
 Đáng cho dân ấm cuộc đời
 Bác cho dân được làm người tự do.

(*) Cách đây 68 năm, ngày 15/6/1957, Bác Hồ về thăm Hà Tĩnh.

THANH BÌNH

Từ hồ Kẻ Gỗ!

Thuyền lướt nhẹ trên hồ Kẻ Gỗ
 Như thấy cụ Nguyễn Du lấy Kiều trong tiếng thông reo
 Như thấy tiếng sóng biển từ Thiên Cầm vọng tới
 Có nhịp phách cụ Hi Văn⁽¹⁾ cùng ngựa hí, tiếng
 gươm dao...
 Dấu núi trùng vây mà không ngăn được nước
 Đồng vắng hạn khô - dấu mùa mưa nước lũ trắng trời
 Đây sức trẻ - nghe theo lời Đảng gọi
 Đáp đập, giữ nguồn cho đất bốn mùa xanh!

Ta nhìn trời xanh in hồ nước long lanh
 Như còn đây tiếng nói, cười của các anh, các chị
 Có tiếng máy vào ca, tiếng cuốc chạm ghềnh đá
 Có câu quan họ, giọng chèo, điệu ví, giặm giao duyên

Ta thấy thắm sâu dưới đáy nước trong xanh
 Là triệu giọt mồ hôi của các anh, các chị
 Màu áo công nhân hòa màu xanh áo lính
 Lắng tiếng chuông ngân từ Đồng Lộc vọng về...

Hà Tĩnh ơi! Mảnh đất của thi nhân, của máu và
 hoa một thời đỏ lửa!

Biển mãi hòa ca trong diu dặt tiếng đàn trời⁽²⁾
 Những con sông mãi gắn tên với rừng⁽³⁾,
 chảy theo nốt nhạc⁽⁴⁾

Tự tin - Vui vẻ - Vươn mình - Bay lên!
 Tháng 5/2025

(1) Hi Văn: Biệt hiệu của Nguyễn Công Trứ; (2) Đàn trời: Nghĩa của từ Thiên Cầm; (3) Tên các con sông ở Hà Tĩnh: Ngân Sâu, Ngân Phố, Ngân Trươi; (4) Tên con sông ở Hà Tĩnh: sông La.

TRẦN VĂN LÂN

Cây đêm

Mồ hôi mùa gặt còn vương
 Rạch màn đêm mẹ gửi hương vào đồng
 Bùn om má cháy khét nồng
 Thân om rạ cũng chất chồng yêu thương

Bà ru cháu suốt canh trường
 Nghe trong nhịp võng còn vương câu Kiều
 Gió lào cong quặt rong rêu
 Đồng làng mẹ vẫn gieo đều mầm xanh

Sao gầy in dáng mỏng manh
 Ánh đèn đêm đốt khô quánh nét môi
 Bình minh nhóm lửa chân trời
 Góc chân cũng đã vơi với vệt bùn

Tiếng mùa rộn rã đây thôn
 Thoảng thơm lúa mới đã dồn đầu dây
 Từ trong lòng mảnh đất gầy
 Đôi bàn tay mẹ đơm đầy niềm vui.

PHONG LINH

Vết dấu tường vi

Những ngày không mùa
 Cây tường vi nhắc ta điều có thật
 Về cơn mưa bất thường
 và nỗi niềm chành chao nhớ nắng
 Về một cơn tan hòa chơm chớm
 đã vội ngâm ngùi phân vân

Tường vi kể ta nghe về sự vĩnh hằng của một
 dấu chân

Một dấu chân bước ra từ định mệnh
 Hoài thai nỗi buồn
 Những nỗi buồn không tuổi
 dâng dài như mưa như nắng
 tây tây lên mỗi độ mùa đi

Không còn ai khóc trước buổi phân ly
 Đêm sâu dùng dằng đưa tiễn
 Mùa lạnh lòng dứt áo
 Kỷ niệm cô độc
 Len lén giấu mình trong sắc tím tường vi!

Ảnh internet

TRUYỆN NGẮN

Lênh đênh đời thúng

□ LINH CHÂU

BÌNH minh vẫn còn e ấp, nhường chỗ cho màn đêm dần buông lối. Trên nền trời xám bạc, những đốm sao cuối cùng nhấp nháy yếu ớt rồi tan biến vào hư không. Trong căn phòng lạnh lẽo, Hoàng cuộn mình trong tấm chăn bông, cố gắng tìm chút hơi ấm. Từng đợt gió lạnh luồn qua khe cửa, vuốt ve da thịt khiến cậu rùng mình, bất giác kéo chặt chăn hơn, vùi sâu vào lớp vải mềm. Trong mơ màng, cậu nghe tiếng ngoài thì thảm bên tai, giọng khàn khàn quen thuộc:

- Ngoai ra khơi đây. Hôm nay lạnh hơn, dậy hâm lại đồ ăn, mặc đồ ấm vào rồi đi học nghe con!

Hoàng hé mắt, cậu thấy bóng ngoài đang chèo chiếc áo bông sần cũ. Chiếc áo ấy, tựa như một người bạn già gắn bó với ngoại bao năm trên biển, đã hằn sâu dấu ấn của thời gian và những chuyện ra khơi: những vết muối mặn loang lổ, những vết rách nơi vai như minh chứng cho bao bão tố. Đôi bàn tay gầy guộc, điểm xuyết những đốm đồi mồi của ngoại, run run kéo vạt áo, cài cẩn thận từng chiếc cúc. Xong xuôi, ông khẽ cúi đầu, vuốt nhẹ mái tóc tơ của Hoàng, ánh mắt triu mến và đong đầy yêu thương. Hoàng im lặng, nhắm nghiền mắt, giả vờ vẫn còn ngủ say. Cậu không muốn ngoại thấy mình thức giấc, bởi cậu biết, nếu thế, ngoại sẽ lại dặn dò thêm tí mĩ tử điều rỗi mới an lòng ra khơi. Tiếng bước chân khắc khổ của ngoại dần xa vọng, rồi cánh cửa khẽ khép lại, để lại một khoảng không tĩnh mịch. Đôi mắt Hoàng chợt cay xè, từng giọt nước mắt nóng hổi lăn dài trên gò má.

Ngoại đã bước sang tuổi thất thập, vậy mà ngày nào cũng vậy, bất kể nắng mưa, vẫn thức dậy từ tờ mờ sáng để chèo chiếc thúng chòng chành ra khơi. Hoàng biết, ngoại yêu biển bằng cả tấm lòng, cả cuộc đời gắn bó với sóng gió để mưu sinh trên biển cả. Những lời kể của ngoại về thời trai trẻ, về những ngày biển yên ả, những chuyến đánh bắt đầy ắp cá tôm vẫn in sâu trong tâm trí Hoàng. Xen lẫn vào đó là cả những câu chuyện đau lòng về những người bạn thuyền đã vĩnh viễn nằm lại giữa trùng khơi, bỏ lại phía sau sóng nước bạc đầu và những ký niệm khó phai.

Hoàng vẫn còn nhớ như in ngày hôm ấy, mẹ đặt cơm về làng chài. Cậu rụt rè nép sau lưng mẹ, đôi mắt to tròn ngơ ngác nhìn quanh. Ngoại già hơn nhiều so với hình dung của cậu, gương mặt gầy gò, nước da sạm nắng và đôi bàn tay chai sạn hằn rõ dấu vết của những năm tháng bám biển. Nhưng khi thấy mẹ, ông vội

vàng bỏ cây kim và lưới xuống, ánh mắt bối rối và chất chứa niềm mừng tủi không nói thành lời. Bữa cơm tối hôm ấy, ngoại cứ lặng lẽ nhìn mẹ, ánh mắt như vừa giận, vừa thương, lại như đang cố kìm nén niềm vui vỡ òa. Ông thậm chí còn cẩn thận thấp nền nhang lên bàn thờ bà ngoại, khẽ thì thảm: "Bà ơi, con Diễm nó về rồi!"

Trong căn nhà nhỏ đơn sơ, Hoàng cảm nhận được một sự ấm áp lạ lùng, khác hẳn với những tháng ngày lẻ loi, vất vả của cậu và mẹ đã trải qua nơi xứ người. Ngoại gấp thức ăn vào bát hai mẹ con, cười nói vu vu về những chuyện làng chài cũ, đôi tay ông run run vì xúc động. Hoàng cảm thấy ông như đang tìm lại một phần quá khứ đã mất, thấy ánh mắt ông sáng lên khi nhìn mẹ. Một người cha đã bao năm ôm nỗi đau và trách nhiệm, giờ đây có cơ hội để tha thứ và bắt đầu lại.

Nhưng niềm vui ấy ngắn ngủi đến không ngờ. Ba ngày sau, khi Hoàng tỉnh giấc, căn nhà vắng lặng lạ thường. Ngoại trở về từ biển, thấy cậu bé ngồi một mình bên ngưỡng cửa, vẫn còn khóc nức. Trong căn nhà nhỏ, bức thư mẹ để lại trên bàn đã nhòe đi vì nước mắt. Ngoại cầm bức thư, đọc từng dòng, từng chữ rồi lặng lẽ ngồi bệt xuống nền đất. Bàn tay gầy guộc siết chặt bức thư, đôi mắt ông như đục đi:

"Ba à, xin lỗi ba. Con đã sai rồi, sai từ lúc nghe lời đường mật để rồi làm lỗi. Nhưng con không thể trở lại nữa. Ba hãy xem như đứa con gái tội lỗi này không còn trên đời này! Xin ba hãy thay con chăm sóc cho Hoàng".

Từng chữ, từng lời trong bức thư như những nhát dao của vôi trái tim ông. Người đàn ông bấy mươi tuổi, cả đời gắn mình chống chọi với sóng gió

bão bùng, đã từng cứng cỏi trước bao thử thách nghiệt ngã của cuộc đời, giờ đây không kiểm nổi nỗi đau tột cùng, ngã cứ lặng lẽ nhìn mẹ, ánh mắt vẫn vừa giận, vừa thương, lại như đang cố kìm nén niềm vui vỡ òa. Ông thậm chí còn cẩn thận thấp nền nhang lên bàn thờ bà ngoại, khẽ thì thảm: "Bà ơi, con Diễm nó về rồi!"

Hoàng nhớ mãi cái ngày đầu tiên ngoại cho cậu ra khơi trên chiếc thúng. Hôm ấy, cậu lên sào, vừa vào lớp một, cái tuổi còn nhỏ xíu nhưng đã hào hứng muốn theo ngoại ra biển. Thấy cháu nài nỉ, ông đồng ý cho cậu ngồi thử lên thúng, nhưng chỉ đi gần bờ để cậu cảm thích thú, ngoài người ra xung quanh, cảm nhận từng cơn gió mát lạnh thổi qua. Nhưng rồi, khi ngoại chèo thúng ra xa thêm chút, sóng bắt đầu lớn, chiếc thúng lắc lư dữ dội, cậu mới cảm nhận được sự mong manh của mình giữa

biển cả mênh mông. Hoàng sợ hãi hét lên, ôm chặt lấy thành thúng, tim đập thình thịch. Ngoại quay lại, ánh mắt đầy vẻ hải hước, cười khà khà trêu cậu:

- Sợ rồi à con? Thế thôi trải nghiệm chút cho biết với biển thôi nhé. Giờ về tắm rửa, học bài trước đi, tí nữa ngoại về.

Hoàng không dám nói thêm gì, chỉ muốn nhanh chóng trở lại bờ. Dù vậy, sau lần ấy, cậu vẫn không bỏ được niềm đam mê với biển. Mỗi khi ngoại ra khơi, cậu lại đứng trên bờ dõi theo, dõi mãi cho đến khi cái bóng nhỏ nhoi của ngoại mất hút giữa những con sóng bạc đầu.

Hôm nay, Hoàng đã dành cả buổi trưa để tỉ mỉ vẽ từng đường nét cho hình trái tim thật lớn ngay giữa lòng chiếc thúng của ngoại. Những ngón tay nhỏ của cậu cầm chắc cây cọ, chăm chút từng chi tiết, thỉnh thoảng lại cúi sát để xem có chỗ nào còn lem hay chưa đều. Cậu muốn từng nét cọ ấy thật rõ ràng, thật bền, để khi ngoại ra biển, dù sóng có dữ dội thế nào, trái tim ấy vẫn ở đó, nổi bật giữa lòng thúng.

Về xong, Hoàng nghiêng thúng về phía ông ngoại, ánh mắt sáng rực lên niềm vui, tay chỉ vào hình trái tim, giọng cậu rộn ràng xen lẫn chút tự hào:

- Trái tim này là của cháu đây, ngoại! Xem như cháu đang cùng ông đi biển nhé!

Ngoại ngồi trước hiên, dưới bóng nắng buổi trưa dịu nhẹ, neho mắt nhìn cháu, rồi nhìn vào hình trái tim đó rực giữa lòng thúng. Ông cười hiền:

- Ừ, cháu của ông giỏi lắm. Có trái tim này, ông sẽ không sợ gì nữa!
 Từ hôm ấy, mỗi lần ra khơi, trước khi thả thúng xuống nước, ngoại đều cẩn thận ngắm hình trái tim của Hoàng.

Chiếc thúng như mang theo tình yêu và sức mạnh của cậu bé, cùng ông đối mặt với bao sóng gió. Trong lòng ngoại, hình trái tim ấy như một bùa hộ mệnh, như có một Hoàng bé nhỏ luôn bên cạnh, tiếp thêm cho ông niềm tin vững vàng giữa mênh mông biển cả. Hoàng thì yên tâm hơn mỗi khi ngoại ra khơi, tin rằng trái tim cậu sẽ luôn ở bên ông, bảo vệ ông, như hai ông cháu chẳng bao giờ cách xa.

Mùa này biển động, ngoại phải ra xa hơn để đánh bắt cá tôm. Hôm nay, trời bỗng đổ mưa như trời nước, gió thổi ào ào qua mái lá. Hoàng ngồi trong nhà, nhìn ra phía biển, tìm câu thả lại khi tưởng tượng bóng dáng ngoại giữa những đợt sóng chao đảo. Đột nhiên, ngoài trời vọng vào tiếng la thất thanh, át cả tiếng gió và mưa. Một người đàn ông chạy vội qua, hét lớn trong cơn lo lắng:

- Thuyền nào còn ở nhà ra cứu hộ nhanh! Có mấy thúng không kịp về, khéo bị đánh úp hết bây giờ!

Mặc cơn mưa trút xuống, Hoàng vội khoác lên mình chiếc áo mưa mỏng tang rồi lao nhanh ra sát biển. Gió biển quật vào mặt khiến cậu không thể mở mắt, nhưng Hoàng vẫn cố rảo nhìn, hy vọng thấy bóng đàn quen thuộc của ngoại. Gương mặt cậu nhòe đi, nước mưa và nước mắt hòa lẫn không phân biệt được nữa. Từng chiếc thúng lần lượt được kéo vào bờ an toàn, sóng lớn vỗ ào ào, nhưng chiếc thúng nhỏ quen thuộc vẫn chưa xuất hiện.

Hoàng chạy dọc bờ, lòng dâng lên nỗi lo sợ. Mấy bác ngư dân thấy cậu, vội kéo lại những chài thả cá vừa thả gấp vừa hỏi:

- Các bác có thấy ngoại cháu đâu không? Chiếc thúng có hình trái tim ấy?

Chỉ có những cái lắc đầu ngậm ngùi đáp lại, nỗi lo trong mắt Hoàng càng hiện rõ, lòng cậu như có ngọn lửa cháy bỏng vừa bùng lên, bất lực và hoang mang. Sóng biển đập từng đợt dữ dội vào bờ, tiếng gọi của Hoàng bị gió cuốn phăng đi.

- Cái thúng nhỏ này, có vẻ nhà không, đám mưa lại ồm ra bây giờ!

Hoàng giật mình quay lại, và bất ngờ nhận ra ngoại đang đứng ngay phía sau mình. Hoàng lao đến, ôm chầm lấy ông, òa khóc nức nở. Thì ra sáng nay, ngoại quyết định không ra khơi mà lên chợ huyện mua áo mới cho Hoàng. Ngoại nhớ rằng đặt tay lên vai cậu, bàn tay thô ráp ấy thật vững chãi, như biển lớn mà Hoàng luôn tin tưởng.

- Thôi, nín đi, ngoại vẫn ở đây mà!
 Từ hôm ấy, mỗi lần ra khơi, trước khi thả thúng xuống nước, ngoại đều cẩn thận ngắm hình trái tim của Hoàng.

TẢN VĂN

ĐÊM quê bao giờ cũng mang một vẻ đẹp yên bình lạ lùng, nhất là những đêm trời trong và gió nhẹ. Tôi vẫn nhớ mãi những lần theo chân ông ra đồng ngắm sao thuở nhỏ. Đó là những kỷ ức êm đềm, trong trẻo như một khúc hát ru không lời của tuổi thơ.

Đêm ấy, trăng chưa mọc. Cả cánh đồng chìm trong một màu đen mờ, chỉ còn những vì sao lấp lánh rải rác khắp bầu trời. Tôi lon ton chạy theo ông, hai chân lấm lem đất ướt sau cơn mưa chiều. Gió đông mát lạnh phả vào mặt, mùi lúa non ngai ngái quyện cùng hương cỏ dại. Ông dựng tạm một chiếc chõng tre giữa bờ ruộng, rồi thong thả nằm xuống, hai tay gối đầu, mắt ngược nhìn trời. "Châu biết không, mỗi vì sao trên trời kia là một câu chuyện đấy" - ông nói, giọng trầm ấm.

Tôi nằm xuống bên ông, đôi mắt ngây thơ mở to như muốn nuốt trọn cả bầu trời huyền bí ấy vào lòng. Những chòm sao lấp lánh nào Bắc Đẩu, nào Thiên Hạt đối với tôi khi đó chỉ là những đốm sáng đẹp đẽ, bí ẩn nhưng đối với ông, tất cả đều gắn liền với một tích xưa, một bài học về nhân gian quý giá. Ông bảo: "Trăng sao là bạn của nhà nông. Trăng trong được lúa mùa, trăng đục mờ được lúa chiêm". Tôi chẳng hiểu hết, nhưng vẫn mê mẩn nghe ông kể chuyện. Trong ký ức tôi, ánh sao gần với lời thề của đồng ruộng, với bàn tay gầy guộc của ông cấy lúa dưới trăng, với tiếng éch nhái râm ran như đàn nhạc đồng quê không bao giờ ngưng nghỉ.

Nằm dưới trời sao rộng lớn, tôi cố cảm giác mình bé nhỏ biết bao. Bên tai tôi, tiếng gió lùa qua những bụi cỏ dại như lời thì thảm của đêm. Đôi lúc, một vì sao băng vút ngang qua bầu trời, để lại vết sáng mỏng manh, nhanh đến mức tôi chỉ kịp reo lên trong ngạc nhiên. Ông dặn: "Thấy sao băng thì nhớ ước một điều, nhưng đừng ước cho riêng mình".

Ảnh internet

Tôi nhắm nghiền mắt, ước nguyện bằng tất cả sự chân thành của một đứa trẻ. Tôi chẳng nhớ mình đã ước gì khi ấy, có lẽ là cho bố mẹ khỏe mạnh, cho những chú chó trong sân không bị lạc, hay cho ruộng lúa nhà mình trũng nước. Những điều ước đơn sơ như chính tâm hồn tôi lúc đó.

Có những đêm, trời trở gió, mây đen kéo đến che kín bầu trời. Ông nhìn trời, chau mày: "Đêm nay trời gấm, mai chắc mưa to". Quả đúng vậy! Ông chẳng bao giờ sai. Đường như chỉ cần ngắm đầu nhìn sao, ông đã đọc được cả vận mệnh của đất trời.

Ngày ấy, tôi ngây thơ tin rằng ông có thể trò chuyện cùng các vì sao. Thế nhưng, giờ lớn rồi, tôi mới hiểu, đó là sự tưởng trí, là tình yêu sâu đậm mà người nông dân dành cho đất đai, trời mây. Ông không cần sách vở, cũng chẳng cần bản đồ thiên văn mà bầu trời chính là cuốn sách lớn nhất đời ông.

Bây giờ, giữa thành phố rực rỡ ánh đèn, tôi ngược nhìn lên, chỉ thấy một khoảng không xám nhạt. Những vì sao, nếu có, cũng nhạt nhòa bởi ánh sáng nhân tạo. Tôi thêm được một lần nữa ra đồng, trải mình dưới bầu trời đêm, nghe tiếng côn trùng, ngửi mùi đất ẩm và nghe ông kể chuyện về những vì sao.

Những đêm ngắm sao ngày bé đã gieo trong tôi một tình yêu âm thầm nhưng bền bỉ với thiên nhiên. Tôi học cách kiên nhẫn từ chuyển động lặng lẽ của bầu trời đêm, học cách mơ ước, tin tưởng và chờ đợi như những vì sao lặng lẽ tỏa sáng suốt bao tháng năm. Đêm nay, trong một góc nhỏ của ký ức, tôi lại thấy mình đang nằm bên ông trên chõng tre cũ, nghe ông thủ thỉ giọng kể trầm ấm. Bầu trời trên cao vẫn rộng lớn và xa xôi nhưng lòng tôi lại thấy thật gần gũi biết nhường nào.

Người dân Đại Đồng làm theo lời Bác

□ THÚY NGỌC

PHÁT HUY TINH THẦN ĐOÀN KẾT, ĐỒNG THUẬN, NGƯỜI DÂN THÔN ĐẠI ĐỒNG (XÃ MỸ LỘC, CAN LỘC) ĐÃ CÙNG NHAU XÂY DỰNG QUÊ HƯƠNG THÀNH MỘT MIỀN QUÊ YÊN BÌNH, TRÙ PHÚ VÀ TRÀN ĐẦY SỨC SỐNG.

NĂM ở vùng đất lửa, chịu nhiều mất mát trong chiến tranh, khó khăn về điều kiện tự nhiên và kinh tế, bởi thế người dân thôn Đại Đồng luôn xác định phải nỗ lực bội phần mới có thể đổi thay cuộc sống. Và trong hành trình vượt khó để đưa quê hương phát triển, cán bộ, đảng viên và người dân thôn Đại Đồng đã được tiếp thêm sức mạnh, tạo được sự chuyển biến mạnh mẽ trong nhận thức, hành động khi thực hiện phong trào “Học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh”.

Ông Đặng Cán - Bí thư Chi bộ thôn Đại Đồng chia sẻ: “Chúng tôi luôn nhận thức sâu sắc rằng, muốn vận động được Nhân dân thực hiện tốt các phong trào, trước hết cán bộ, đảng viên phải gương mẫu. Khi người dân tin, dân hiểu và dân làm, thì mọi khó khăn đều vượt qua”.

Dưới sự lãnh đạo của cấp ủy chi bộ, việc đẩy mạnh công tác tuyên truyền, vận động đưa chủ trương vào cuộc sống, việc học và làm theo tư tưởng của Bác đã được cụ thể hóa bằng những hoạt động thiết thực. Đó là cách làm dân chủ, công khai minh bạch, dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra, là chủ trương lấy dân làm gốc, lấy sức dân để lo cho cuộc sống của dân... Nhờ thế, trong mọi phong trào, hoạt động, trong mỗi một phần việc, từ chỉnh trang đường làng, ngõ xóm, xây dựng NTM, xóa bỏ vườn tạp đến xây dựng các thiết chế văn hóa cơ sở, chăm lo cho người nghèo, khuyến học, khuyến tài... ở Đại Đồng đều ghi dấu sự chung tay, góp sức của cộng đồng.

Chị Lê Thị Tâm - Chi hội trưởng Chi hội Phụ nữ thôn Đại Đồng chia sẻ: “Cùng với sự đi đầu gương mẫu của cán bộ, đảng viên, điểm nổi bật ở Đại Đồng chính là tinh thần “dân vận khéo”, tạo sức mạnh sự đồng thuận của Nhân dân. Những công trình hạ tầng nông thôn như: đường giao thông nội thôn, nhà văn hóa, sân bóng, hệ thống thoát nước... đều được thực hiện với phương châm Nhà nước và Nhân dân cùng

Từ sức mạnh đoàn kết, chung tay xây dựng quê hương, đời sống vật chất, tinh thần của người dân thôn Đại Đồng ngày càng thay đổi.

làm. Trong đó, người dân không chỉ đóng góp tiền của mà còn trực tiếp lao động, xây dựng công trình với tinh thần, trách nhiệm rất cao”.

Bên cạnh sự hỗ trợ của Nhà nước, của địa phương, 5 năm qua (2020-2025), cùng với việc hiến đất, các công trình trên đất, người dân thôn Đại Đồng đã góp hàng chục nghìn ngày công, hơn 3,5 tỷ đồng để xây dựng NTM. Theo đó, gần 13 km đường nội thôn được mở rộng, đổ bê tông, hơn 4.500m hàng rào được xây dựng, trên 300 vườn tạp được xóa bỏ để trồng cây ăn quả, rau màu... Tất cả đã tạo nên sức sống mới, sự thay đổi diện mạo cuộc sống trên vùng đất lửa. Với sức mạnh đoàn kết, đồng thuận của Nhân dân, năm 2020 thôn Đại Đồng được công nhận là khu dân cư NTM kiểu mẫu, năm 2024 được công nhận khu dân cư NTM thông minh.

Về Đại Đồng hôm nay, ai nấy đều có thể cảm nhận rõ sự đổi thay của một vùng quê gian khó khi xưa. Ông Nguyễn Tiến Hồng tâm sự: “Trên vùng đất bán sơn địa này, trước đây chỉ toàn tro, tre và cây bụi. Thế nhưng từ khi phong trào xóa bỏ vườn tạp đi

vào cuộc sống, bằng sự gương mẫu của cán bộ, đảng viên, vai trò chủ lực của chi hội phụ nữ, nông dân... đã hình thành nên những vườn mẫu, vườn cây ăn trái sum suê, trù phú. Từ thế mạnh của vườn đồi, nhiều gia đình đã phát triển đàn ong mật, chăn nuôi tăng thu nhập. Cuộc sống của gia đình tôi cùng nhiều bà con trong thôn đã được cải thiện nhờ mũi nhọn kinh tế này”.

Từ sức mạnh đoàn kết, chung tay xây dựng quê hương, đời sống vật chất, tinh thần của người dân Đại Đồng ngày càng thay đổi. Thu nhập bình quân đầu người hiện đạt 59 triệu đồng/năm, toàn thôn chỉ còn 2 hộ nghèo trong tổng số 352 hộ, các hoạt động văn hóa, văn nghệ, thể thao được đẩy mạnh, tình làng nghĩa xóm thêm gắn bó. Thôn Đại Đồng hôm nay đã thực sự trở thành một vùng quê yên bình, trù phú và tràn đầy sức sống. Đây cũng là một trong 17 tập thể điển hình được tỉnh vinh danh trong phong trào học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh giai đoạn 2016-2025.

Điều hợp lý cần hiểu đúng

□ THIÊN BÌNH

“Hiến máu miễn phí, nhưng nhận máu lại mất phí” - câu nói nghe qua tưởng chừng là nghịch lý nhưng lại hoàn toàn hợp lý và cần thiết trong điều kiện y tế hiện nay.

Thạc sỹ, bác sỹ Hoàng Quốc Anh - Phó Trưởng khoa phụ trách Khoa Huyết học - Truyền máu (BVĐK tỉnh) thực hiện xét nghiệm sàng lọc máu.

Ảnh: PHONG LINH

TÔI còn nhớ lần đưa mẹ vào viện vì thiếu máu nghiêm trọng. Giữa lúc gia đình đang xoay sở để lo thủ tục, có người buột miệng hỏi: “Nghe bảo máu người ta hiến miễn

phí, sao vẫn phải đóng phí truyền máu?”. Lúc đó, chẳng ai buồn trả lời vì sự sống đang là điều quan trọng nhất. Nhưng, sau khi mẹ khỏe lại, câu hỏi đó vẫn cứ vương lại trong đầu,

buộc tôi phải tìm hiểu rõ ràng hơn. Và, tôi nhận ra: chúng ta đang lẫn lộn giữa giá trị của giọt máu với chi phí để giọt máu ấy được truyền đến người cần.

Một đơn vị máu sau khi được hiến không thể dùng ngay. Đó mới chỉ là bước đầu tiên trong một chuỗi quy trình dài. Cụ thể, máu phải được xét nghiệm sàng lọc để loại bỏ các bệnh truyền nhiễm như HIV, viêm gan B, C... và được phân tách thành từng chế phẩm phù hợp với chỉ định điều trị, được bảo quản trong điều kiện nhiệt độ nghiêm ngặt, cuối cùng là vận chuyển đến nơi sử dụng đúng lúc, đúng người. Mỗi bước trong quy trình này đều đòi hỏi trang thiết bị hiện đại, vật tư chuyên dụng và đội ngũ nhân viên y tế có tay nghề cao, đồng thời phải được thực hiện chính xác từng công đoạn để đảm bảo an toàn. Tất cả những yếu tố đó đều phát sinh chi phí. Dĩ nhiên, khoản chi phí này không phải là giá mua máu mà là quy trình xử lý và bảo quản máu an toàn.

Điều đáng nói là không phải ai cũng phân biệt được rõ điều đó. Khi nghe “trả phí truyền máu”, không ít người đã nghĩ rằng máu đang bị thương mại hóa. Suy nghĩ này phần lớn đến từ sự thiếu thông tin. Họ thấy máu là thứ người khác “cho đi”, nên cảm thấy không công bằng khi bản

thân “nhận về” lại phải trả tiền. Nhưng, nếu nghĩ kỹ sẽ thấy, việc trả tiền không phải là trả mua đơn vị máu mà là trả cho toàn bộ hệ thống y tế làm nhiệm vụ bảo quản, xử lý và đảm bảo an toàn cho đơn vị máu.

Nếu thiếu đi những bước đó, giọt máu quý giá dù được hiến tặng cũng sẽ không thể phát huy giá trị, thậm chí còn gây nguy hiểm cho người nhận. Hiểu rõ điều này cũng giúp thay đổi cách nhìn nhận của xã hội về hoạt động hiến và nhận máu. Không đơn thuần là hành động nhân đạo, hiến máu còn là một phần trong hệ thống y tế hiện đại, đòi hỏi sự đồng hành giữa lòng tốt của con người và công nghệ y học. Khi tôn trọng quy trình này, chúng ta cũng đang ghi nhận và trân trọng những đóng góp thầm lặng của đội ngũ bác sỹ, kỹ thuật viên - những người ngày đêm bảo vệ sức khỏe bệnh nhân.

Vì vậy, thay vì nhìn nhận khoản phí truyền máu như một “gánh nặng”, phải coi đó là khoản đầu tư cho an toàn sức khỏe của bệnh nhân. Khi hiểu đúng, chúng ta không chỉ cảm thấy yên tâm hơn khi sử dụng dịch vụ y tế mà còn dễ dàng hơn trong việc lan tỏa thông điệp hiến máu nhân đạo, góp phần xây dựng xã hội văn minh, giàu lòng sẻ chia. Chúng ta sẽ tiếp tục hiến máu để: “Một giọt máu cho đi, một cuộc đời ở lại”.

CHUYỆN VỤ ÁN

Nỗi tiếc nuối, day dứt muộn màng

□ TIẾN DŨNG

Chỉ đến khi đối diện với hình phạt nghiêm khắc của TAND tỉnh Hà Tĩnh, Chu Hồng Phúc mới nhận ra rằng, hành vi phạm tội của mình không chỉ khiến bản thân phải trả giá bằng tự do mà còn đẩy 5 người khác vào vòng lao lý.

CHU HỒNG PHÚC (SN 1998, ở xã Phú Riềng, huyện Phú Riềng, tỉnh Bình Phước) khá nhanh nhậy khi biết lựa chọn cho mình một lĩnh vực kinh doanh "mở", hiện đại bằng cách mua bán Gift Card (thẻ tặng quà) và tiền điện tử trên mạng. Phúc cũng đã thể hiện sự khôn ngoan hơn người khác khi rủ thêm Lê Thị Thanh Hà, Nguyễn Mạnh Hùng, Nguyễn Hữu Trạch, Đinh Thị Ngọc Lan (ở nhiều tỉnh khác nhau) vào cuộc giúp mình tìm kiếm, tư vấn, tiếp nhận tiền chuyển ra nước ngoài trái phép để thu lợi bất chính.

Nữ tội phạm này tiếp tục thể hiện vai trò khởi xướng, cầm đầu các hành vi phạm tội khi tạo "bình phong" cho việc chuyển tiền bất hợp pháp ra nước ngoài bằng cách lợi dụng người khác. Theo đó, vào tháng 4/2022, Phúc đặt vấn đề với Lê Thị V. (SN 1991 ở TP Hà Tĩnh) lập Công ty TNHH MTV Minh Kim (đóng ở TP Hà Tĩnh) chuyên xuất nhập khẩu hàng hóa may mặc. Công ty này do Phúc làm kế toán nhưng lại thao túng hoàn toàn mọi hoạt động như quản lý tài chính, cất giữ con dấu, điều hành nhân viên... còn giám đốc Lê Thị V. chỉ đóng vai trò "bù nhìn". Công ty cũng không hoạt động theo giấy phép kinh doanh đã được đăng ký.

Ngoài ra, sự liêu lĩnh của Phúc đã thể hiện qua việc cung cấp thông tin của các cá nhân, tổ chức nhận tiền ở nước ngoài và thuê Lâm Vũ (SN 1984, trú ở tỉnh Kon Tum) làm giả 40 tài liệu trong 15 hồ sơ hợp đồng thanh toán quốc tế với mức tiền công hơn 193 triệu đồng. Phúc cũng đã giả mạo chữ ký của Lê Thị V. vào 72 tài liệu để làm thủ tục mở tài khoản ngân hàng, hợp đồng kinh tế giả, hợp đồng bán ngoại tệ, lệnh chuyển tiền quốc tế...

Với sự "giúp sức" của 5 người trên, từ tháng 1/2022 - 18/8/2022 (ngày Công ty TNHH MTV Minh Kim bị ngân hàng tạm ngừng giao dịch do phát hiện dấu hiệu bất thường) thì Phúc đã thực hiện 15 lệnh

Trước tòa, các bị cáo đều thể hiện sự ăn năn, hối lỗi và mong được sự khoan hồng của pháp luật.

chuyển tiền quốc tế với 1.733.000 USD (tương đương 40,86 tỷ đồng), thu về số tiền bất chính gần 86,7 triệu đồng. Là "đạo diễn" nên Phúc được hưởng lợi hơn 69,3 triệu đồng, những người còn lại (Hùng, Hà, Trạch, Lan) chỉ được Phúc tính toán chia phần khoảng 4,3 triệu đồng/người; riêng Lâm Vũ được trả công trên 193 triệu đồng vì có vai trò quan trọng hơn.

Trong phiên tòa mới đây của TAND tỉnh Hà Tĩnh, đứng trước bục khai báo, Chu Hồng Phúc đã bật khóc: "Bị cáo được sinh ra và giáo dục trong môi trường tốt, học giỏi và từng được Chủ tịch UBND tỉnh Bình Phước tặng bằng khen vì đạt thành tích xuất sắc trong năm học 2015-2016. Nhưng vì sự nông nổi của tuổi trẻ, tham lợi bất chính, đi sai đường nên đã ảnh hưởng đến tương lai. Giờ đây bị cáo rất ân hận và mong muốn có cơ hội sớm được sửa sai".

Nữ bị cáo bày tỏ: "Bị cáo cũng rất đau lòng bởi việc làm sai lầm của mình đã kéo theo 5 người khác phải trả giá. Bị cáo có lỗi, mong tòa xem xét cho các bị cáo khác trong vụ án được hưởng mức án thấp nhất để họ được hòa nhập với cộng đồng, giảm thiểu tổn thất kinh tế, bớt ảnh hưởng đến cuộc sống".

Với vai trò chủ mưu, cầm đầu, bị cáo Chu Hồng Phúc đã bị TAND tỉnh Hà Tĩnh tuyên phạt 6 năm tù giam về 2 tội "Vận chuyển tiền tệ qua biên giới", "Làm giả tài liệu của cơ quan, tổ chức"; các bị cáo còn lại cũng đã phải nhận hình phạt tương xứng với hành vi phạm tội của mình. Phiên tòa khép lại trong sự hối lỗi, day dứt muộn màng của những người trong cuộc.

LUẬT SƯ CỦA BẠN

Anh Nguyễn Trường Thọ (phường Bắc Hà, TP Hà Tĩnh)
hỏi: Bạo hành trẻ em là vấn đề đang được dư luận xã hội quan tâm. Vậy, quy định pháp luật xử lý hành vi bạo hành trẻ em như thế nào?

Trả lời: Theo quy định tại khoản 3, điều 6 Luật Trẻ em thì bạo lực đối với trẻ em là một trong số các hành vi bị cấm. Do đó, hành vi bạo hành trẻ em có thể bị xử phạt hành chính hoặc bị truy cứu trách nhiệm hình sự.

1. Xử phạt hành chính đối với hành vi bạo hành trẻ em

- Điều 22 Nghị định 130/2021/NĐ-CP quy định về xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực bảo trợ, trợ giúp xã hội và trẻ em quy định:

1. Phạt tiền từ 10-20 triệu đồng đối với một trong các hành vi vi phạm sau đây:

a) Bắt nhin ăn, nhin uống, không cho hoặc hạn chế vệ sinh cá nhân; bắt sống ở nơi có môi trường độc hại, nguy hiểm hoặc các hình thức đối xử tồi tệ khác với trẻ em;

b) Gây tổn hại về tinh thần, xúc phạm nhân phẩm, danh dự, lăng mạ, chửi mắng, đe dọa, cách ly ảnh hưởng đến sự phát triển của trẻ em;

c) Cô lập, xua đuổi hoặc dùng các biện pháp trừng phạt để dạy trẻ em gây tổn hại về thể chất, tinh thần của trẻ em;

d) Thường xuyên đe dọa trẻ em bằng các hình ảnh, âm thanh, con vật, đồ vật làm trẻ em sợ hãi, tổn hại về tinh thần.

2. Biện pháp khắc phục hậu quả:

a) Buộc chịu mọi chi phí để khám bệnh, chữa bệnh (nếu có) cho trẻ em đối với hành vi vi phạm tại khoản 1 điều này;

b) Buộc tiêu hủy vật phẩm gây hại cho sức khỏe trẻ em đối với hành vi vi phạm tại điểm d khoản 1 điều này.

2. Bạo hành trẻ em có thể bị truy cứu trách nhiệm hình sự

Ngoài ra, hành vi bạo hành trẻ em có thể bị truy cứu trách nhiệm hình sự về một trong các tội được quy định tại Bộ luật Hình sự.

- Điều 140. Tội hành hạ người khác

1. Người nào đối xử tàn ác hoặc làm nhục người lệ thuộc mình nếu không thuộc các trường hợp quy định tại Điều 185 của bộ luật này, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 3 năm hoặc phạt tù từ 3 tháng đến 2 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 1-3 năm:

a) Đối với người dưới 16 tuổi, phụ nữ mà biết là có thai, người già yếu, ốm đau hoặc người khác không có khả năng tự vệ;

b) Gây rối loạn tâm thần và hành vi của nạn nhân mà tỷ lệ tổn thương cơ thể 31% trở lên;

c) Đối với 2 người trở lên.

- Điều 134. Tội cố ý gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác

1. Người nào cố ý gây thương tích hoặc gây tổn hại cho sức khỏe của người khác mà tỷ lệ tổn thương cơ thể từ 11-30% hoặc dưới 11% nhưng thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 3 năm hoặc phạt tù từ 6 tháng đến 3 năm:

c) Đối với người dưới 16 tuổi, phụ nữ mà biết là có thai, người già yếu, ốm đau hoặc người khác không có khả năng tự vệ;

- Điều 128. Tội vô ý làm chết người

1. Người nào vô ý làm chết người, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 3 năm hoặc phạt tù từ 1-5 năm.

2. Phạm tội làm chết 2 người trở lên, thì bị phạt tù từ 3-10 năm.

- Điều 123. Tội giết người

1. Người nào giết người thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 12-20 năm, tù chung thân hoặc tử hình:

b) Giết người dưới 16 tuổi;

Như vậy, người có hành vi bạo hành trẻ em có thể bị xử phạt hành chính hoặc bị truy cứu trách nhiệm hình sự tùy vào tính chất, mức độ của hành vi.

Luật sư NGUYỄN ĐÌNH HỒNG

AN NINH TRẬT TỰ TUẦN QUA

● Sáng sớm ngày 11/6, xe container BKS 34E - 001.xx kéo rơ-móc BKS 15R- 103.xx di chuyển trên quốc lộ 1 theo hướng Bắc - Nam, khi tới đoạn trước cửa hàng xăng dầu tại Km 589+200 thuộc địa phận phường Kỳ Nam, TX Kỳ Anh thì bất ngờ gặp sự cố, bốc cháy. Phát hiện sự cố, tài xế đã cố gắng dập lửa và hô hoán người dân ứng cứu. Phòng Cảnh sát PCCC&CNCH Công an tỉnh đã cử

cán bộ, chiến sĩ cùng xe cứu hỏa tới hiện trường thực hiện nhiệm vụ. Chỉ trong thời gian ngắn, vụ cháy xe container đã được khống chế.

● Phòng CSĐT tội phạm về tham nhũng, kinh tế, buôn lậu, môi trường Công an tỉnh đã ra quyết định khởi tố vụ án hình sự, khởi tố bị can, bắt tạm giam 3 tháng đối với ông Nguyễn Văn Hưng (SN 1979, trú tại thôn Đồng Giang, xã Lộc Yên, Hương Khê) - nguyên Chủ tịch UBND xã Lộc Yên về tội "vi phạm về quy định quản lý, sử dụng tài sản Nhà nước gây thất thoát lãng phí". Trước đó, qua công tác nắm tình hình cũng như phản ánh của Báo Hà Tĩnh, Phòng CSĐT tội phạm về tham nhũng, kinh tế, buôn lậu, môi trường đã vào cuộc điều tra liên quan đến trách nhiệm trong quản lý, sử dụng số xi măng được cấp, để xảy ra tình trạng hư hỏng 264,8 tấn (tập kết tại sân bóng Ong Vàng, thuộc thôn Bình Phúc, xã Lộc Yên).

● Vừa qua, chị Lê Thị Hoa (SN 1994, trú thôn Hà Ân, xã Thạch Mỹ, Thạch Hà) bắt được 1 cá thể rùa núi vàng nặng 700g tại khu vực cánh đồng

trong thôn. Khi đưa về nhà, qua tìm hiểu, chị Hoa phát hiện ra đây là động vật quý hiếm cần được bảo vệ nên đã báo công an xã. Ngay sau đó, Công an xã Thạch Mỹ, Trung tâm Cứu hộ động vật Vườn Quốc gia Vũ Quang, Hạt Kiểm lâm huyện Thạch Hà đã phối hợp tiếp nhận. Được biết, rùa núi vàng có tên khoa học là Indotestudo elongata, thuộc nhóm IIB, được bảo vệ theo Nghị định 6/2019/NĐ-CP được sửa đổi bởi Nghị định 84/2021/NĐ-CP của Chính phủ về "Quản lý thực vật, động vật rừng nguy cấp, quý, hiếm và thực thi Công ước về buôn bán quốc tế các loài động vật, thực vật hoang dã nguy cấp".

TRUNG DÂN (tổng hợp)

Những “bóng hồng” TRANH TÀI GIẢI VÔ ĐỊCH PENCAK SILAT TRẺ QUỐC GIA

NGỌC THẮNG

GIẢI VÔ ĐỊCH PENCAK SILAT TRẺ QUỐC GIA NĂM 2025 DIỄN RA TẠI HÀ TĨNH THU HÚT HƠN 200 VĐV LÀ NỮ THAM GIA TRANH TÀI. VỚI NHỮNG ĐÒN ĐÁNH ĐẸP MẮT, NHỮNG “BÓNG HỒNG” ĐÃ GÓP PHẦN TĂNG SỨC HẤP DẪN CHO GIẢI ĐẤU.

G IẢI Vô địch Pencak Silat trẻ quốc gia năm 2025 diễn ra tại Hà Tĩnh từ ngày 4-15/6 thu hút hơn 530 VĐV đến từ 29 đơn vị tỉnh, thành, ngành trong cả nước tham gia tranh tài, trong đó có hơn 200 VĐV nữ.

Trên thảm đấu, các “bóng hồng” Pencak Silat thể hiện tài năng với những đòn đánh mạnh mẽ nhưng không kém phần uyển chuyển. Việc các nữ VĐV chọn theo nghiệp Pencak Silat không còn là chuyện hiếm, các địa phương có phong trào Pencak Silat phát triển mạnh luôn có một lực lượng không nhỏ các nữ võ sinh tập luyện cả 2 nội dung biểu diễn và đối kháng.

Sự mềm mại của phái nữ kết hợp cùng nét rắn rỏi, dũng mãnh của các đòn thể đã mang đến những nét đẹp rất riêng trên sàn đấu. Chính sự kết hợp thú vị này đã khiến các cô gái và Pencak Silat tìm đến nhau như một lẽ dĩ nhiên.

Với sự luyện tập công phu cùng tinh thần thể thao cao thượng, các nữ VĐV đã cống hiến cho khán giả nhiều trận đấu hấp dẫn và đầy kịch tính.

Giải đấu năm nay, VĐV Phan Thu Trang (đoàn Hà Giang, bên phải) tham gia tranh tài ở hạng cân 55 kg lứa tuổi 17-20. Với lợi thế chiều cao, Thu Trang đã tung ra những đòn đánh hiểm hóc, nhiều cú đá tạt uy lực khiến đối thủ khó khăn khi muốn áp sát. “Pencak Silat là niềm đam mê của tôi bắt đầu từ năm 2019. Dù có chút tiếc nuối khi không thể lọt vào trận bán kết nhưng việc được giao lưu, học hỏi kinh nghiệm với những người cùng chung đam mê môn thể thao này khiến tôi rất vui và hạnh phúc” - Thu Trang chia sẻ.

Các nữ VĐV vỡ òa cảm xúc khi giành chiến thắng. “Võ thuật nói chung và Pencak Silat nói riêng rất khắc nghiệt với các nữ VĐV. Dầu vậy, niềm đam mê đã giúp chúng tôi vượt qua tất cả, luôn ra sân với mục tiêu giành chiến thắng. Mùa giải năm nay thật sự là kỷ niệm đẹp với tôi khi bản thân đã thi đấu thành công và đạt kết quả tốt” - VĐV Lò Thị Luyến (người bên phải) đoàn Sơn La chia sẻ.

Việc có nhiều nữ VĐV theo đuổi đam mê Pencak Silat vừa góp phần giúp phong trào phát triển mạnh, vừa là tiền đề để bộ môn gặt hái được nhiều thành tích trên đấu trường quốc tế, khẳng định vị thế trong khu vực.

